

325

~~~~~

reipa f. Banca formada per un conjunt de barres paral·leles, o entrecreuades que deixen intersticis entre elles. pinetes amb reipa. a la clavaguera, no s'hi pot entrar, ara; hi han posat una reipa.

d' al locutori

~~~~~

reipaire adj. Dit d'una noia, d'una monja, afectada a sortir a la reipa, o reipat m. Reipa que serveix de porta o de banca d'un jardí, hort, etc. || En una tela, pineta, etc. Trocs en què els fils o punts ~~seu~~ deixen intersticis entre ells.